

gli amici della ferrari

ferrari

Herinneringen aan

TEKST: HANS HUGENHOLTZ FOTO'S: (ARCHIEF) HANS HUGENHOLTZ

Prins Bernhard en Ferrari. Komen de auto's van de Prins ter sprake dan speelt Ferrari hierin al gauw de hoofdrol. Juist het feit dat hij al in de jaren vijftig koos voor deze Italiaanse raspaardjes heeft veel bijgedragen aan de mythevorming rond dit merk.

In deze uitgave van Gli Amici della Ferrari echter geen verslag over welke Ferrari's, het kenteken AA-13 of het samenbrengen van Koni en Ferrari. De redactie heeft gekozen voor een andere kijk op de bijzondere band tussen Prins Bernhard en Ferrari en wie anders dan Hans Hugenholtz is de aangewezen persoon om deze kijk met u te delen. Als één van zijn vertrouwelingen op het gebied van de automobiel, heeft Hans een schat aan persoonlijke ervaringen en belevenissen met de Prins waarvan hij er een aantal voor u op een rijtje heeft gezet.

AutoRAI 1985

Als vaste bezoeker van de AutoRAI was de Prins uiteraard ook in februari 1985 te gast, waar hij werd begeleid door een groep, waarvan ook mijn vader deel uitmaakte. Ik was op deze dag te vinden op de Ferrari-stand van Frits Kroymans, want deze editie van de RAI was voor mij een zeer bijzondere. Niet alleen stond de nieuwe Ferrari 288 GTO op de stand, maar die er stond was mijn auto!

Ik was maar wat trots toen de Prins op de stand kwam en ik hem de GTO uitgebreid kon laten zien en alles kon uitleggen. Het was de eerste auto die ik ooit nieuw kocht en hij was onbeschrijfelijk duur. Er kwamen er maar twee naar Nederland en ik moest en ik zou deze auto hebben. Het was immers de snelste straat-Ferrari ooit gebouwd.

Na mijn uitleg en een verdere rondleiding over de stand, ging de Prins zitten om een glas wijn te drinken. Op het moment dat de groep om hem heen, waaronder Frits en mijn vader en een aantal RAI-bestuursleden (die als vliegen om hem heen bleven hangen) rondom hem plaats wilde nemen, riep hij: "Junior! Kom eens even naast me zitten." Hij wenkte mij dat ik bij hem moest komen.

We spraken even over de GTO, waarna de Prins vroeg: "Je eerste nieuwe auto? Kan je dat wel

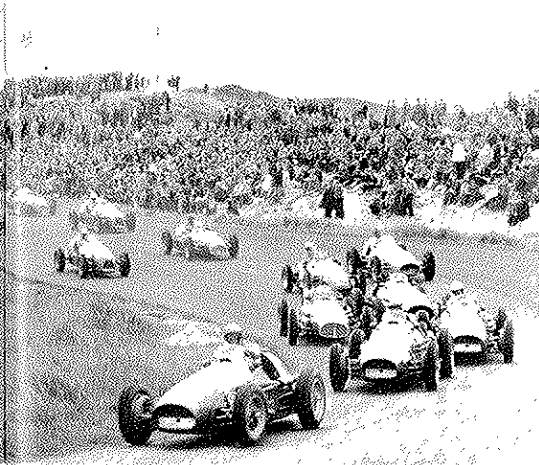
Start van de Grand Prix van Nederland 1953. Uiteraard was Prins Bernhard van de partij en zag hij Alberto Ascari (Ferrari) als eerste de Tarzanbocht induiken, gevolgd door Giuseppe Farina (Ferrari), Luigi Villorosi (Ferrari), Juan Manuel Fangio (Maserati) en Mike Hawthorn (Ferrari). De Ferrari-overmacht in 1952 en 1953 zal zeker hebben bijgedragen tot zijn bijzondere interesse in dit merk.

Prins Bernhard

Prins Bernhard was een trouwe bezoeker van de Nederlandse Grand Prix en werd mede hierdoor in autosportkringen een graag geziene gast. Naast Prins Bernhard staat Hans Hugenholtz sr, de eerste directeur van het circuit van Zandvoort.

Training Grand Prix van Nederland 1955. Prins Bernhard brengt in zijn Ferrari 250 GT Europa een bezoek aan de paddock en is hier in gesprek met Scuderia Ferrari-teamchef Momo Amarotti.

De eerste DAF-persenenauto was goed voor veel nieuwsgierige blikken. Zo ook in Maranello waar deze Daffodil (met de variomatic) door Enzo Ferrari zelf (geheel links op de foto) kritisch werd bekeken.

betalen?" Waarop ik antwoordde: "Nee, natuurlijk niet. Maar ik wil hem gewoon hebben!" De Prins vond het een prachtig antwoord en bracht een toast uit op m'n nieuwe auto.

Défilé Paleis Soestdijk

Later datzelfde jaar werd het Ferrari Benelux-evenement gehouden, een feestelijk FCN-weekend, bestaande uit een snelle dag op het circuit van Zandvoort, een dag later gevolgd door het absolute hoogtepunt, het défilé op Paleis Soestdijk. Als ons eerste erelid wilde de Prins graag meewerken. Om alles een beetje buiten het zicht van de pers te houden, was het défilé voor het achterbordes van het paleis.

Als bestuur van onze nog jonge club werden we vergezeld van Eugenio Alzati (toen algemeen directeur van Ferrari), Carlo Tazzioli en Frits Kroymans. We waren natuurlijk apetrots en we zagen zo'n 120 Ferrari's voorbij komen, waaronder Dries van der Lof in een brullende 375 F1 uit 1951.

Toen een vroege 250 GT Europa voorbijkwam, vertelde één van de aanwezige bestuursleden de Prins dat dit één van zijn oude auto's was. De Prins herkende de auto niet en schonk er niet echt aandacht aan.

Tot we later hoorden dat deze Ferrari destijds vermoedelijk een cadeautje was. Van hem aan een bijzonder charmante dame in Parijs.

Hoe verkoop je een 400 GT?

Eén van de mindere herinneringen was de verkoop in het midden van de jaren tachtig van de 400 GT van de Prins. Ik was de Prins tegengekomen op de skipiste in Lech, waar het gesprek natuurlijk al snel over Ferrari ging. Diezelfde avond belde hij mij op in mijn hotel (de hotelier geloofde zijn oren niet) en vroeg of ik iemand wist voor zijn 400 GT. Hij wilde deze verkopen, omdat er een nieuwe 400i aankwam. Wat ik ook probeerde, met de verkoop van deze auto had ik maar weinig succes. Ik besloot een kleine advertentie te plaatsen in *Auto, Motor und Sport*: "Prinz Bernhard verkauft sein Ferrari 400 GT".

Dat dit niet zo'n slimme zet was, bleek achteraf. Autovisie had de advertentie gezien en plaatste deze prompt met een verhaaltje erbij in hun blad. Dit werd

gezien door De Telegraaf die als aasgieren op me af doken en alles wilden weten. Natuurlijk gaf ik geen enkele reactie, maar voor mijn secretaresse die doorgaf dat ik niet aan de telefoon kwam, leidde dit alles tot behoorlijk vergaande bedreigingen van deze krant. Zij wilden persé een verhaal hebben.

De Prins trok er zich niet zoveel van aan, maar hij was er niet blij mee. Uiteindelijk kwam er wel een kandidaat-koper die een bod deed op de auto. Ik belde vanuit de garage op Soestdijk naar de Prins en vroeg hem of dit bod, van een uiterst nette arts, goed was. Dat was het dus niet.

“Mijnheer Hugenholtz, ik heb u toch gezegd dat ik zoveel gulden voor de Ferrari wil en voor minder gebeurt er niets.”

De volgende kandidaat was een bekende autohandelaar die de prijs wel wilde betalen en de auto werd verkocht. Kort daarna stond de hele deal tot in de details in De Telegraaf.

Vroege telefoontjes

De Prins was letterlijk dag en nacht bezig om geld op te halen voor zijn verschillende projecten, zoals het Wereld Natuurfonds, de Rare Bird Club of de Peace Parks. Zoals inmiddels wel bekend is, was hij daar zeer succesvol in. Zeer gedreven gooide hij alles in de strijd.

Meestal waren dit vroege weekend-acties. De Prins zwom altijd 's ochtends vroeg en daarna werd er her en der voor fundraising gebeld. Het kwam regelmatig voor dat ik op zaterdag- of zondagmorgen om half acht werd gebeld: “Paleis Soestdijk, ik heb de Prins voor u.”

“Goedemorgen. Ik maak je toch niet wakker?”

Wat moet je dan zeggen? Als je net door de telefoon bent gewekt op de enige dag dat je probeert uit te slapen?

Slaperig: “Nee, natuurlijk niet, Koninklijke Hoogheid.”

En dan kwam er meestal een vraag over één van de Funds met het verzoek of ik ook nog een paar mensen wilde bellen om mee te doen.

Of er kwam een vraag over auto's. Ook daarvoor was het voor de Prins nooit te vroeg.

Zandvoort

De Prins bracht over een lange periode, beginnend in de vroege jaren vijftig, vele bezoeken aan het circuit

van Zandvoort, zowel voor de Grand Prix als privé. Dit laatste om met Rob Slotemaker over het circuit te rijden of om af en toe tijdens een zeer geheime middag met een aantal vrienden en met enkele mooie auto's, onder leiding van mijn vader, plezier te hebben. Meestal werd er met verschillende auto's door het gezelschap (een man of vijftien) een aantal ronden gereden om daarna wat klassemmentsproefjes en slaloms te rijden.

Tijdens de Grands Prix stond de Prins meestal op het dak van het oude tijdwaarnemershuis of aan de buitenkant van wat nu de Hugenholtz-bocht is. Gewoon, op een paar meter afstand van de baan, geen vangrails, met een paar mensen genietend van de grote coureurs uit die tijd.

Bij de rondgang door de pits met Jan van Haaren van de KNAC, werd de Prins door mijn vader voorgesteld aan de rijders en werd uitgebreid gesproken over de laatste techniek. Met natuurlijk extra aandacht voor de Ferrari's.

Het laatste bezoek van Prins Bernhard aan Zandvoort was tijdens Italia a Zandvoort 1998, waar hij met de helikopter aankwam en vervolgens door mij (achter de Hunzerug) met de 250 SWB werd opgehaald. Samen in de brullende Berlinetta. Hij vond het prachtig, maar ook voor mij was het een bijzonder moment.

Het bezoek was voor wat betreft de tijd strak gepland. De bedoeling was dat aan de Prins een Fiat werd aangeboden, die later bij de Rare Bird Club zou worden geveild. Daarna zou hij de prijzen uitreiken aan de winnaars van het concours en tot slot was er een uitgebreide lunch. Het totale bezoek mocht maximaal drie uur duren. Echter, na ruim vier uur had de adjudant nog steeds de grootste moeite om de Prins weer in de helikopter te krijgen.

Toen ik aan het einde van de lunch vertelde dat ik echt weg moest om een race te rijden in de 250 GTO van Frits Kroymans, beloofde de Prins te blijven tot na de race! De arme adjudant zag ik steeds zorgelijker op z'n horloge kijken.

Koninklijke Ferrari's

Niet alleen spraken we bij de regelmatige bezoeken aan Soestdijk over de Formule 1, maar vooral over de Ferrari's. De Prins had een vaste vraag: “Welke Ferrari's heb je nu?”

En dan wilde hij alle details weten en ook alles over de

Soestdijk, zomer 1978. Het door het circuit van Zandvoort uitgegeven boek 30 jaar Circuit Zandvoort (met voorwoord van Prins Bernhard) mag uiteraard niet in de boekencollectie van Soestdijk ontbreken. Voor voormalig circuitdirecteur Hans Hugenholtz sr. een mooie gelegenheid zijn Ferrari 250 GTE (# 4339 GT) van stal te halen en het boek persoonlijk af te leveren.

Op deze foto uit 1985 is Prins Bernhard in gesprek met Dries van der Lof, die in 1952 startte in de Nederlandse Grand Prix en daarmee (samen met Jan Flinterman) bekend werd als de eerste Nederlandse Grand Prix-coureur. Binnen Nederlandse Ferrari-kringen zal Dries vooral worden herinnerd door zijn onvergetelijke Racing round the Cables-meetings.

Auto RAI 1985. Prins Bernhard brengt een bezoek aan de Ferrari-stand, waar hij alles wil weten over de nieuwe 288 GTO van Hans Hugenholtz. Frits Kroymans luistert belangstellend mee.

Daar sta je dan als FCN-voorzitter. Prins Bernhard leek meer interesse te hebben in de das van Anthony Mak van Waay dan in het meegebrachte cadeautje.

nieuwe modellen. Uiteraard wilde hij als enthousiast Ferrarist op de hoogte blijven van de nieuw uit te brengen modellen.

Toen in 1992 de eerste 456GT uitkwam had ik contact met de fabriek. Piero Ferrari vertelde mij het laatste geheime nieuws over de 456: een aan het stuur geschakelde sequentiële bak! En Prins Bernhard mocht de eerste bestellen!

Vol trots vertelde ik het nieuws aan de Prins, die direct deze nieuwe 2+2 wilde bestellen. Echter, na een aantal weken kreeg ik te horen dat deze bak nog niet klaar was, zodat de eerste 456 GT voor Soestdijk een standaard uitvoering werd. Overigens zou het nog enkele jaren duren voordat deze versnellingsbak in een straat-Ferrari zou worden toegepast. De Ferrari 355F1 (1997) werd de eerste.

Al met al is er vanaf 1951 op Soestdijk altijd een Ferrari geweest. Tot de laatste 456 M, waarmee de Prins helaas nooit zelf heeft gereden, maar waarmee hij vol vertrouwen zijn chauffeur Hans Bolten liet rijden. Maar dan wel erg snel, een Ferrari waardig. Zo kon hij regelmatig met enig leedwezen terugkijken naar de speciale Ferrari's die hij in de loop der jaren had verkocht en waarover hij dan had gelezen wat ze op de veiling hadden opgebracht.

Met zichtbaar veel plezier kon de Prins vertellen dat Koning Boudewijn van België ooit een Ferrari wilde kopen, doch dat Enzo Ferrari dat wist te voorkomen. De Commendatore was ervan overtuigd dat Boudewijn niet kon rijden en een koninklijk ongeluk zou zeer slecht zijn voor het imago van het merk.

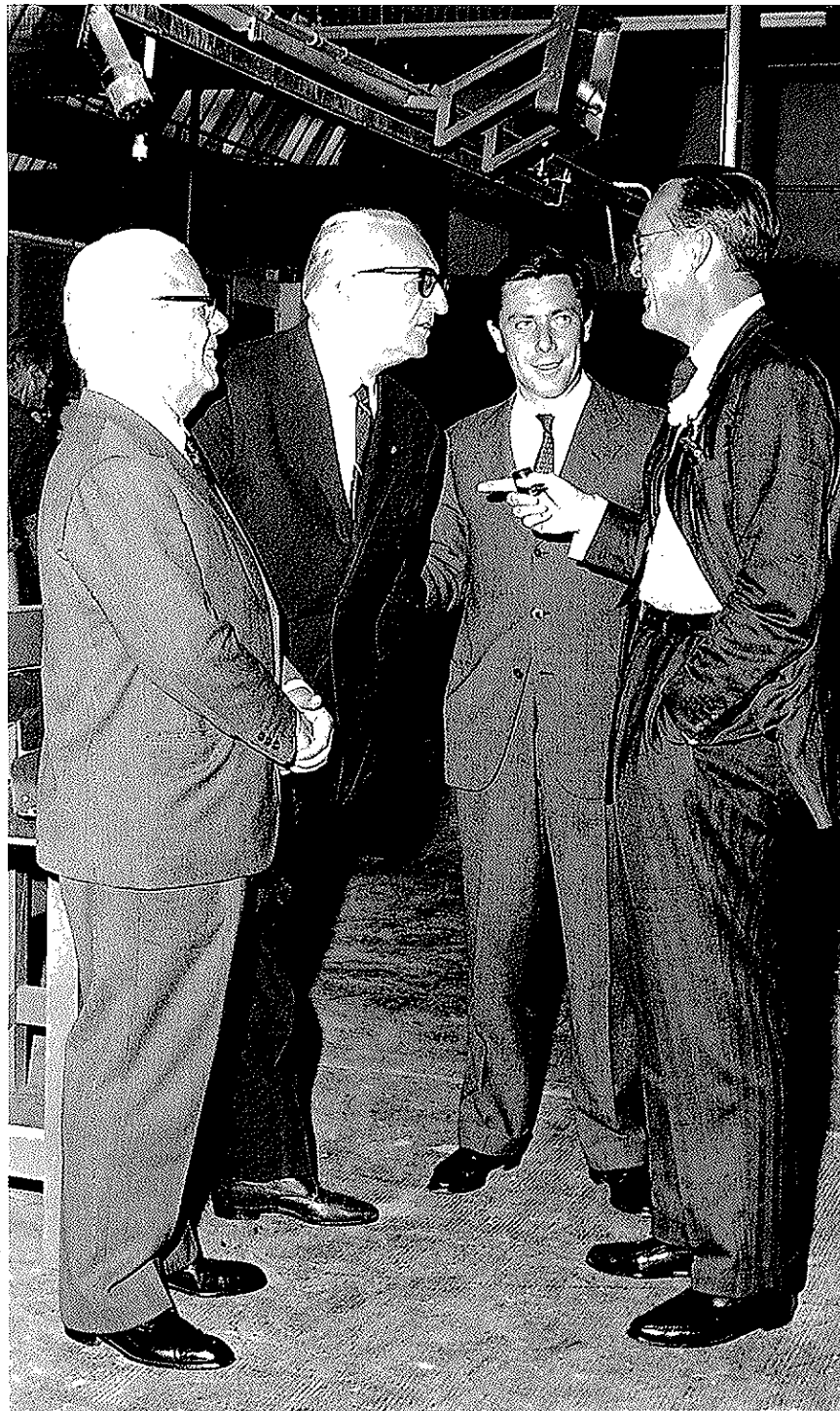
Met het overlijden van Prins Bernhard is een groot autoliefhebber verloren gegaan. Een zeer brede interesse in diverse merken kenmerkte zijn automobiele leven, waarbij Ferrari een zeer bijzondere plaats innam. Een typerend moment was een bezoek aan Italië, waar Koningin Juliana tijdens een diner van de Zeiljachtclub van Genua zonder haar echtgenoot aan tafel zat. Ook zonder kennis van de Italiaanse taal zult u ongetwijfeld begrijpen hoe het gesprek tussen de Koningin en de gastheer verliep:

“Peccato che il principe sia assente?”

“E alla capitale.”

“A Roma?”

“Ah no, signore, siete male informato, per mio marito la capitale è Maranello...” •

Een prachtige sfeerplaat uit de jaren zestig, genomen in de Ferrari-fabriek.

Prins Bernhard had duidelijke wensen over de uitvoering van zijn Ferrari's en bevindt zich hier dan ook in het juiste gezelschap, bestaande uit Enzo Ferrari, vader Battista en zoon Sergio 'Pinin' Farina.